

СТРОНЬКО Борислав Юрійович (17. 05. 1970, м. Тульчин Вінницької обл.) — композитор, педагог. Чоловік [В. Кнопової](#). Кандидат мистецтвознавства (2003). Член НСКУ (1996). Закінчив Київську консерваторію (1993; кл. [Ю. Іщенко](#)) й асистентування та аспірантуру при ній (1997). У 1992—93 вчителював у Київській спеціальній музичній школі імені М. Лисенка; від 1993 — викладач музично-теоретичних предметів Київської академії музики імені Р. Глієра та Національної музичної академії. Звертаючись до усталених у музиці форм і жанрів (соната, квінтет, соло-співи, інструментальні мініатюри, камерні опери, симфонії тощо), у своїй творчості акцентує на часових аспектах звукоорганізації. Для нього важливою є пластика розгортання творчого задуму в часі та

гармонійність інтеграції різних стадій формування цілісного образу.

Основні твори

камерні опери — сцена із «Фавста» за О. Пушкіним (1992), «Балаганчик» за О. Блоком (1994); 3 симфонії (1995, 1998—2002, 2003—05); пісні — 6 на вірші давньогрецьких поетів (1999), 5 на вірші М. Цветаєвої, 3 на вірші Л. Костенко для сопрано, флейти, фагота і фортепіано (усі — 2001), «Заспіваю твоє ім'я» на вірші М. Вінграновського (2004), 5 на вірші О. Блока (2005), Соната для скрипки та фортепіано в 4-х частинах (1999), «Ангели» — 7 п'єс для флейти та фортепіано, Псалом 42-й, пер. І. Огієнка, для мішаного хору (обидва — 2000), Пасакалія «Плач Ізраїлю» для кларнета, арфи, скрипки, віолончелі соло та струнних (2001), Псалом 104 для жіночого хору, «Забутий сад» — 4 п'єси для органу та фортепіано, «Коани» — 4 п'єси для гобоя, ксилофона та віолончелі (усі — 2002), «Штрихи» для флейти, кларнета, ксилофона (вібрафона), фортепіано (2004), «Еос» для арфи та струнного квартету, «Хорал», «Марш веселих невдах» та «Променад» для квартету кларнетів (усі — 2005); для фортепіано — «Звичайні п'єси» (1999), 5 етюдів (2000), 3 сонати (1992, 1995, 2001), 3 ноктюрни (2002), цикли п'єс «Знаки спокою» (2005) та «У порогів» (2006), «Токата» (2007), Прелюдії і фуги № 1—6 (2003, 2007); для органа — 4 п'єси «Зорезвуки» (2001), 6 п'єс «Кольорові сни» (2003); 4 *ostinati* для клавесина (2002), «Орнаменти, що танцюють» для скрипки та маримби (2006), «Дерева майже нерухомі» для двох кларнетів (2007); Фортепіанний квінтет у 3-х частинах (2005), «Біле дихання» для фортепіано та струнних.

[В. С. Грабовський](#)

Бібліографічний опис:

Стронько Борислав Юрійович / В. С. Грабовський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-887467>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).